

goškim delom, publicistično dejavnostjo in z obsežnim znanstvenoraziskovalnim delom poenotila neonatološko doktrino v Sloveniji. S tem je omogočila dviganje ravni medicinske obravnave nedonošenčkov in bolnih novorojencev v Sloveniji na evropsko raven.

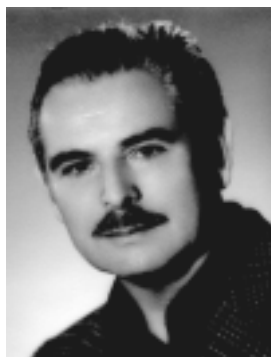
Čeprav je zadnja leta v pokoju, profesorica Konjajeva redno vzdržuje stike s pediatrično stroko in nadvse aktivno sodeluje na naših strokovnih srečanjih ter v sekciji SZD s svojimi kolegi upokojenimi zdravniki. Njeni učenci smo veseli, ko jo srečujemo čilo in mladostno, vedno iskričevega in neuklonljivega duha, ki je bil in je zanjo tako značilen vse njeno dinamično življenje.

Zato ji iz srca želimo – še na mnoga lepa in aktivna leta!

PETER BORISOV – OSEMDESETLETNIK

Viljem Brumec

Prof. dr. Peter Borisov, upokojeni redni profesor zgodovine medicine na Medicinski fakulteti v Ljubljani, specialist ginekologije in porodništva, je praznoval delovno zavzet svoj visoki jubilej. V desetletja trajajočem ustvarjalnem delu najdemo njegove zapise, znanstvene in strokovne izsledke v domačih in tujih strokovnih revijah, časopisih in samostojnih publikacijah, beležimo pa tudi aktivno sodelovanje na številnih domačih in tujih kongresih in simpozijih.

Rojen je bil 27. 11. 1921 v Ljubljani, kjer se je kot srednješolec februarja 1942 vključil v narodnoosvobodilno vojno. Istega leta je bil deportiran v koncentracijski taborišči Gonars in kasneje v Monigo di Treviso. S presledki je bil v okupatorjevih zaporih do l. 1945. Medicino je študiral v Ljubljani. Med študijem ga je ponovno hudo udarila usoda: med l. 1952–54 je bil zapornik na Golem otoku, čeprav ni bil član komunistične partije, le sin ruskih emigrantov. Brezčutni uničevalni stroj ga ni pogubil in uklonil, ostal je visoko moralen, pogumen in pokončen. Leta 1954 je diplomiral in nato služboval kot zdravnik splošne medicine v Ivančni Gorici. Leta 1961 se je v Ljubljani specializiral iz ginekologije in porodništva. Kot ginekolog je sprva služboval na kliniki za ženske bolezni in porodništvo v Ljubljani, na ginekoloških oddelkih v Murski Soboti in v Mariboru, l. 1962 pa je bil imenovan za vodjo dispanzerja za ženske Zdravstvenega doma Ljubljana Vič.

Leta 1974 je dosegel naslov (prvega) doktorja znanosti iz zgodovine medicine z disertacijo »Oris razvoja kirurgije na Slovenskem do začetka 20. stoletja in njen prispevek k razvoju slovenske znanstvene medicine«. Naslednje leto si je pridobil habilitacijo za naziv docenta za zgodovino medicine, l. 1980

je bil habilitiran za izrednega, l. 1985 pa za prvega rednega profesorja zgodovine medicine. Od leta 1976 je obnavljal in razširil dejavnosti Inštituta za zgodovino medicine Medicinske fakultete v Ljubljani, bil njegov predstojnik ter v njegovem okviru ustanovil medicinski muzej. Na inštitutu je deloval do upokojitve l. 1990. Tudi po upokojitvi ne miruje.

Jubilantov bogati opus je v skopem obrisu težko predstaviti. Je ob Ivanu Pintarju (1888–1963), prvem predavatelju zgodovine medicine na Medicinski fakulteti in ustanovitelju Inštituta za zgodovino medicine, najpomembnejši zgodovinar medicine, zlasti strokovnjak za razvoj porodništva in ginekologije. Njegove samostojne publikacije so pomemben prispevek k raziskavam slovenske kulturne zgodovine. V njih izrisuje podobe mož in žena, njihova dejanja in prizadevanja ter institucije, ki so izoblikovale plemenito izročilo slovenskega zdravstva in zdravništva, njihova prizadevanja za zdravje, diagnostiko, prevencijo in socialno vpetost bolezni in bolnika. Doselej je samostojno objavil: Od ranocelnosti do začetkov znanstvene kirurgije na Slovenskem (1977), Pregled razvoja medicinske miselnosti in odkritij, 1. in 2. del (1980), Zgodovina medicine (1985), Kratek pregled zgodovine stomatologije (1986), Univerzitetni klinični center v Ljubljani, njegov nastanek in razvoj (1986), Uvod v zgodovino stomatologije (1990), Ginekologija na Slovenskem od nastanka do 80. let 20. stoletja (1995).

Kot avtor je sodeloval od l. 1978 pri sestavljanju Medicinskega terminološkega slovarja, od l. 1977 sodeluje pri pisanju medikohistoričnih člankov za Enciklopedijo Slovenije in je od leta 1980 član uredniškega odbora za medicino, od l. 1979 je pisal za Enciklopedijo Jugoslavije, sodeloval je pri Slovenskem biografskem leksikonu (12., 13., 14. zvezek). Sicer pa je objavljaj v številnih domačih in tujih strokovnih revijah, časopisih in zbornikih (Zdravstveni/Zdravniški vestnik, Medicinski razgledi, Farmaceutski vestnik, Liječniški vjesnik, Acta Chirurgica Iugoslavia, Acta historica med. stom. pharm. vet., Zbornik za zgodovino naravoslovja in tehnike, Zgodovinski časopis, ISIS, Wiener medizinische Wochenschrift in še bi lahko našteali).

Od leta 1977 je aktivno sodeloval na vsakoletnih kongresih in znanstvenih sestankih Zveze društev za zgodovino zdravstvene kulture Jugoslavije, na kongresu Deutsche Gesellschaft für Geschichte der Medizin, Naturwissenschaft und Technik v Coburgu (1978), na Kongresu zdravstvene kulture podunavskih zemalja v Novem Sadu (1975), 1985 na Congresso nazionale della societa Italiana di storia della medicina v Padovi, na Pintarjevih dnevih in v Zborniku referatov ob 50-letnici Inštituta za zgodovino medicine in 100-letnici bolnišnice na Zaloški cesti v Ljubljani (1995) itn.

Leta 1982 je bil odlikovan z redom dela z zlatim vencem, 1999 pa je prejel priznanje Združenja ginekologov in porodničarjev Slovenije.

Jubilant je ohranil do danes svojo vitalnost, ki ga krepi ljubezen do vsega lepega, glasbe, literature in likovne umetnosti. Iskreno mu čestitamo in mu želimo, da bi svoje izjemno ustvarjalno delo prav uspešno nadaljeval tudi še v mnogih prihodnjih letih.

PRIM. DR. VELIMIR VULIKIĆ, DR. STOM. – SEDEMDESETLETNIK

Franč Štolfa

Po rodu Črnogorec se je rodil v Peči na Kosovu 9. aprila 1931. Vpisal se je v vojaško šolo v Beogradu. Ko se je šola preselila v Šentvid pri Ljubljani, se je z njo preselil tudi Veljko. Živi v Domžalah, kjer si je ustvaril družino. Z njemu svojisko